

Zaburzenia uwagi u dzieci w wieku przedszkolnym

Spis treści

1. Jak rozpoznać zaburzenia uwagi u dziecka?	5
1.1. Źródła zaburzeń uwagi dziecięcej	5
1.2. Objawy zaburzeń uwagi u dziecka	6
2. Urządzenia elektroniczne jako dystraktory	6
3. Rodzaje zaburzeń uwagi u dziecka	7
4. Rozwój koncentracji u dziecka	7
4.1. Zdolność koncentracji u dziecka w zależności od jego wieku	8
4.2. Jak wspierać zdolność koncentracji u dziecka?	8
4.3. Sposoby na to, jak pomóc dziecku z deficytem uwagi	9
5. Scenariusze zajęć dla dzieci 3-letnich	11
5.1. Scenariusz zajęć „Kolorowe zabawy”	11
5.2. Scenariusz zajęć „Barwny, owocowy kosz”	15
5.3. Scenariusz zajęć „Baloniku nasz malutki...” – zabawy ruchowe	20
6. Scenariusze zajęć dla dzieci 4-5-letnich	24
6.1. Scenariusz zajęć „Morska wyprawa”	24
6.2. Scenariusz zajęć „Piracka przygoda”	28
6.3. Scenariusz zajęć „Morski świat” – tworzenie gry planszowej	35
7. Scenariusze zajęć dla dzieci 6-letnich	39
7.1. Scenariusz zajęć „Mali astronauty”	39
7.2. Scenariusz zajęć „Podróż przez układ słoneczny”	44
7.3. Scenariusz zajęć „Kosmiczna rakieta”	48

1. Jak rozpoznać zaburzenia uwagi u dziecka?

Zaburzenia uwagi u dzieci można zaobserwować już od najmłodszych lat. Dziecko z deficytem uwagi charakteryzuje brak umiejętności skoncentrowania się na powierzonym mu zadaniu, trudność w utrzymaniu konkretnego działania czy czynności przez dłuższy czas (czas ten powinien być stopniowo wydłużany ze względu na wiek dziecka). Problem z koncentracją u dziecka najłatwiej jest zaobserwować już od najniższego szczebla edukacji. Często rodzice mają problem z tym, by odróżnić zaburzenia uwagi u swojego dziecka, gdyż charakterystyczne dla niego zachowania podpinają do normalnej dla tego wieku ruchliwości. Dzieci często nie potrafią się skupić na jednej czynności, gdyż podatne są na wszelkie bodźce docierające do nich z otoczenia. Każdy dźwięk, nowa zabawka w zasięgu wzroku czy sytuacja, która przykuwa uwagę, sprawia, że dziecko automatycznie przerywa dotychczasową aktywność, by mogło skupić się na innej.

1.1. Źródła zaburzeń uwagi dziecięcej

Istnieje wiele czynników, które mogą wpłynąć na zaburzenia koncentracji, deficyty uwagi u dziecka. Jedną z przyczyn może być podłoże neurologiczne. Do funkcji płata czołowego znajdującego się w mózgu można zaliczyć utrzymywanie uwagi oraz koncentracji. Dzieci, które cierpią na zaburzenia związane z koncentracją, mają prawdopodobnie spowolniony rozwój struktur mózgu odpowiedzialnych za tę sferę.

*Podłoże
neurologiczne*

Kolejną z przyczyn może być nadmierne bodźcowanie dziecka. W dzisiejszych czasach coraz częstszym zjawiskiem jest nie brak zabawek w otoczeniu dziecka, lecz ich nadmiar. Dorośli często oferują dzieciom wiele dóbr, co sprawia, że dziecko ma poczucie dostępu do wszystkiego, bez żadnego wysiłku. Rodzice myślą, że oferując dziecku pokój przepełniony zabawkami, dają mu lepsze dzieciństwo, jednak nie zdają sobie sprawy z tego, jak łatwo wejść w konsumpcyjny styl życia już od najmłodszych lat. Dziecku często trudno jest przywiązać się do jednego przedmiotu, gdyż z każdej strony otoczenia napływają nowe, kolorowe i skupiające jego uwagę bodźce. Dostępne na co dzień media zastępują kreatywną, twórczą zabawę dziecka. Na poziom koncentracji i skupienia uwagi dziecka może wpływać także jego otoczenie. Czynnikiem niesprzyjającym są: hałas, częste zmiany miejsca zamieszkania, brak przestrzeni przeznaczonej do nauki, towarzystwo osób, przy których dziecko nie czuje się swobodnie.

*Nadmierne
bodźcowanie
dziecka*

Źródłem braku koncentracji i zaburzeń uwagi u dziecka mogą być złe nawyki żywieniowe, tj. nadmierna ilość cukru w diecie dziecka. Produkty naszpikowane cukrem rafinowanym czy sztucznymi barwnikami dostarczane dziecku w dużych ilościach mogą powodować nadpobudliwość i problemy w utrzymaniu uwagi przez dłuższy czas. Może to skutkować zaburzeniami

*Złe nawyki
żywieniowe*

5. Scenariusze zajęć dla dzieci 3-letnich

5.1. Scenariusz zajęć „Kolorowe zabawy”

Cele ogólne	<ul style="list-style-type: none"> › rozwijanie percepcji wzrokowej, › rozpoznawanie podstawowych barw kolorów, › kształtowanie umiejętności mieszania barw podstawowych i poznawanie ich pochodnych, › kształtowanie logicznego myślenia
Cele szczegółowe	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> › potrafi nazwać podstawowe kolory: żółty, niebieski, czerwony, › zna kolory pochodne: zielony, pomarańczowy, fioletowy, › reaguje na sygnał umowny, › potrafi skupić uwagę na czytany wierszu, › potrafi wymienić kolory z usłyszanego wcześniej wiersza, › potrafi posługiwać się narzędziami malarskimi (pędzel)
Metody	<ul style="list-style-type: none"> › metoda zadań stawianych do wykonania, › metoda słowna, › metoda obserwacji
Formy	<ul style="list-style-type: none"> › indywidualna, › zbiorowa
Pomoce dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> › zagadki słowne, › kolorowe piłki, › worek, › kolorowe obręcze/szarfy, › grzechotka, › farby, pędzle, białe kartki, › kredki, › karta pracy: „Tęcza pełna barw”

Scenariusz
Kolorowe zabawy

Przebieg zajęć:

1. Powitanka – zabawa na rozpoczęcie dnia. Dzieci siadają w kole na dywanie. Nauczycielka zaczyna zabawę, mówiąc: „Raz, dwa, trzy – teraz kotem jesteś ty!”, wskazując na jedno z dzieci. Zadaniem dziecka jest naśladowanie dźwięku wydawanego przez podane wcześniej zwierzę. Osoba, która została wytypowana, powtarza hasło, zmieniając nazwę zwierzęcia, np.: „Raz, dwa, trzy – teraz kaczka jesteś ty” i wskazując na kolejne dziecko. Zadaniem kolejnego dziecka jest naśladowanie dźwięku wydawanego przez kaczkę. Zabawa trwa, dopóki wszystkie dzieci nie wezmą w niej czynnego udziału. Nazwy zwierząt mogą się powtarzać.

2. Segregujemy kolory. Dzieci siadają w szeregu. Naprzeciw nich ustawione są obręcze w trzech kolorach: żółta, niebieska i czerwona. Każde dziecko wybiera z worka jedną kolorową piłkę. Gdy wszystkie dzieci wybiorą piłki, zaczyna się segregacja. Każde dziecko po kolei nazywa kolor wybranej przez siebie piłki i wkłada ją do obręczy o tym samym kolorze. Gdy zadanie zostanie wykonane przez wszystkich, dzieci zabierają wybrane wcześniej przez siebie piłki.

3. Jaki to kolor? Nauczycielka czyta dzieciom zagadki słowne. Jeśli dziecko dopasuje kolor z zagadki do koloru piłki wybranej przez siebie w poprzednim ćwiczeniu, jego zadaniem jest podnieść ją do góry. Następnie wszyscy wspólnie nazywają dany kolor.

Takie mogą być oczy, lecz niebo na pewno takie jest.

Jaki to kolor, czy teraz już wiesz?

(niebieski)

Taki kolor ma słońce, cytryna i banan też.

Jaki to kolor, czy teraz już wiesz?

(żółty)

Gdy jesz pomidora, sok w takim kolorze wypływa.

Czy wiesz, jak ten kolor się nazywa?

(czerwony)

4. Hop do obręczy – zabawa ruchowa. Nauczycielka rozkłada kolorowe obręcze na dywanie. Dzieci poruszają się swobodnie przy akompaniamencie grzechotki. Gdy nauczycielka przestaje grać, dzieci czekają na sygnał, do której obręczy muszą wskoczyć, np. na hasło „niebieski” wszystkie dzieci odszukują niebieską obręcz i wskakują do środka. Obręczy w danym kolorze jest mniej niż dzieci, dlatego do jednej obręczy może wejść kilkoro z nich. Zabawę powtarzamy kilkukrotnie.

5. Wiersz pt. „Kolory” Krzysztofa Rogulskiego. Dzieci słuchają wiersza o kolorach, a następnie starają się wspólnie wymieniść wszystkie nazwy kolorów, jakie zostały w nim wspomniane.